

215648 - بزرگداشت قبور و تبرک جستن از آن و ماندن نزد قبرها به این هدف حرام است و ممکن است به حد شرک اکبر برسد

سوال

برخی از مردم به زیارت قبور برخی که آنان را اولیا می نامند می روند و معتقدند که قبور آنان بهشت است و با ماندن نزد این قبور از آن بهره می برند. برخی دیگر نیز معتقدند در این قبور برکت جای گرفته. من می دانم که همه ی اینها درست نیست، اما می خواهم بدانم که این کارها شرک اکبر است یا اصغر؟ و حکم کسانی که نسخه های بسیار کوچکی از قرآن را که با خطی ریز نوشته شده به دست می گیرند و دور قبر می گردند و معتقد هستند این باعث محافظتشان می شود چیست؟

پاسخ مفصل

اولا:

کاری که صوفیان و برخی از پیروانشان از مردم عوام نادان انجام می دهند از جمله زیارت قبور کسانی که **«اولیاء الله صالحین»** می نامند و اعتقاد حصول نفع و حلول برکت نزد این قبور از بدعت های منکر است.

. اما اگر این اعتقاد را درباره ی خود قبر یا خود افرادی داشته باشند که در این قبور دفن شده اند و معتقد باشند که این قبور به ذات خود نفع می رسانند و مردگانی که در آن دفن شده اند به ذات خود به زائرانشان سود می رسانند چنین اعتقادی شرک اکبر است و صاحب خود را از دین خارج می سازد.

. اما اگر این اعتقاد درباره ی خود قبر و صاحبانش نباشد بلکه شخص معتقد باشد که خداوند به سبب صلاح اصحاب این قبور برکت و فضل خود را آنجا نازل می کند، این اعتقاد شرک اکبر نیست، اما وسیله و دستاویز آن است.

علمای کمیسیون دائمی فتوا می گویند:

«استعانت به قبور اولیا یا نذر کردن برای آنان یا قرار دادنشان به عنوان واسطه ای نزد الله با درخواست از آنان شرک اکبر خارج کننده از دین اسلام و موجب جاودان شدن در آتش جهنم برای کسی است که در این حال بمیرد. اما طواف قبور و قرار دادن سایه بان [و گنبد] برای آن بدعتی است حرام و وسیله ای است بزرگ برای عبادت آن به جای خداوند و اگر شخص گمان کند که با این کار به او سودی می رساند یا زبانی از او دفع می کند یا از طواف خود قصد تقرب به آن میت را داشته باشد ممکن است به حد شرک برسد» (فتاوی اللجنة الدائمة: ۱/ ۱۸۶).

علمای کمیسیون دائم همچنین می گویند:

«رفتن به نزد قبور اموات به هدف حصول برکت یا توفیق در ازدواج و مانند آن جایز نیست زیرا این کار شرک اکبر است، چرا که این امور تنها از الله خواسته می شود» (فتاوی اللجنة الدائمة: ۱/ ۱۵۲).

شیخ بن باز. رحمه الله. می گوید:

«طواف قبور اگر به قصد تقرب به صاحب قبر باشد مانند حالتی است که او را فرا بخواند و از وی یاری بجوید، شرک اکبر خواهد بود.

اما اگر برای این طواف را انجام دهد که معتقد باشد طواف قبور باعث نزدیکی و تقرب به الله است چنانکه مردم کعبه را به قصد تبرک طواف می کنند و هدفش خود میت نباشد، این کار بدعت و از وسایل حرام و خطرناکی است که ممکن است به شرک منجر شود.

اما غالب در مورد کسانی که قبور را طواف می کنند تقرب به خود میت و امید ثواب و شفاعت از آنان است که این شرک اکبر است» (فتاوی نور علی الدرب: ۱/ ۲۵۸).

شیخ ابن عثیمین. رحمه الله. می گوید:

«تبرک به آن. یعنی به قبور. اگر فرد معتقد باشد که آن به جای الله نفعی می رساند این شرک در ربوبیت و خارج کننده از دین است، اما اگر معتقد باشد که این کار یک سبب است و در برابر الله سودی ندارد، چنین کسی گمراه و خطاکار است و اعتقادش شرک اصغر به حساب می آید» (مجموع فتاوی و رسائل العثیمین: ۲/ ۲۳۱).

و همچنین می گوید:

هرکه به اینها. یعنی اهل قبور. تبرک جوید چه در مسجد و چه در غیر مسجد. مانند آنکه آنها را به دعا بخواند یا به فریادشان بخواند و یا از آنان یاری جوید و حواشی خود را از آنان طلب کند این شرک اکبر و خارج کننده از دین است.

اما اگر آنان را به فریاد نخواند اما به خاک آنان تبرک بجوید یا مانند آن، این کار شرک اصغر است و به حد شرک اکبر نمی رسد، ولی اگر معتقد باشد از این برکت به جای خداوند خیری حاصل می شود، او دچار شرک اکبر شده است» (فتاوی نور علی الدرب: ۲/ ۴).

برای توضیح بیشتر به پاسخ سوال (133081) مراجعه نمایید.

ثانیا:

این اعتقاد که مردگان از مردم نگهداری می کنند و آنان را از بدی و زیان حفظ می کنند کفر اکبر است؛ زیرا سود و زیان نیست مگر به دست الله عزوجل.

ثالثا:

برداشتن قرآن یا گذاشتن آن در خانه و اتومبیل صرفا برای تبرک یا نگهداری یا محافظت شخص از خطرات، عملی نامشروع و بدعت است. و اگر آن را برداشته و دور قبر طواف کند بدعتی بدتر است.

از شیخ بن باز درباره ی کسانی پرسیده شد که آیات قرآنی و احادیث نبوی را در اتاق یا رستوران یا دفتر کار به دیوار آویزان می کنند، آیا آویزان کردن این آیات از جمله ی «**تمائم**» است که در شرع مورد نهی قرار گرفته؟ زیرا هدف آنان نازل شدن برکت و دور شدن شیاطین است. و آیا گذاشتن قرآن در اتومبیل به هدف تبرک از جمله ی قرار دادن تمائم به حساب می آید؟

ایشان چنین پاسخ دادند:

اگر منظور از کاری که سوال کننده پرسیده [یعنی آویزان کردن آیات و احادیث به دیوار] یادآوری مردم [به آیات قرآن و احادیث] و آموزش آنان است این کار اشکالی ندارد.

اما اگر منظورش در امان ماندن از شیاطین یا جن است برای این کار اصل و اساسی [در شرع] سراغ ندارم. همینطور گذاشتن قرآن در ماشین به هدف تبرک که این کار اساسی ندارد و مشروع نیست.

اما اگر به این هدف در اتومبیل خود قرآن گذاشته که گاهی آن را بخواند یا سرنشینان آن را بخوانند کارش خوب است و اشکالی ندارد» (مجموع فتاوی ابن باز: ۳۸۴/۲۴).

شیخ ابن عثیمین . رحمه الله . می گوید:

«**گذاشتن قرآن در اتومبیل به هدف دور کردن چشم زخم یا خطرات بدعت است، زیرا صحابه . رضی الله عنهم . برای دور کردن خطرات یا چشم زخم همراه خود بر روی شتر قرآن حمل نمی کردند**» (فتاوی نور علی الدرب: ۴/۲).

و الله تعالی اعلم.